

GLOSES

XIX

Ha passat ja el dia 22 de Desembre.

¿Et fas ben bé càrrec, estimat llegidor, de lo que significa aquesta celebèrrima data de nostre calendari?

Doncs vol dir il·lusions, projectes, *planos*, pensaments, castells de cartes, tot un gabell de quimeroses aspiracions tirades a terra, esfumades desvenecudes i esvaïdes per la desil·lusió d'un punyent i agmar desengany.

Hi ha qui recrimina i es burla de les *fantasies il·lusories* (segons cèlebre frase) que hom va amagatzemant al caliu de la possible i probable esperança que el dia 22 pot reservar-li la sort boja

Mal fet, molt mal fet.

Si no tinguéssim la il·lusió de çò, d'allò, de lo de més enllà ¿que seria la vida en aquesta vall de llàgrimes? ¿Si la esperança no ens fes viure, on seriem potser a hores d'ara?

Està clar que és un egoisme estúpit, de mala llei, exclòs de tot bon fi i sana i honrosa intenció aquest que un abriga de fer-se ric amb la casualitat d'una rifeta.

Però precisament és això, junt amb una mica d'esperitualitat, de cervell i de cor, l'agre-dolç de la vida, la *salsa* que ajuda a empassar-nos el saberós tall per bo i apetitós que sigui. I hem de pensar que, per desgràcia, la vida ens té reservats per a rosegar molts més ossos que no pas tendres filets.

Demés, durant una quinzena, ningú ens ha pogut *quitar* el *dever* d'afigurar-nos acimbellats als llocs de més alta posició, de veure'ns assentats majestuosament dins de flamejant auto propi, i a semblança de un Senyor Esteve, augmentar, una mica la panxeta i perdre força el sentit comú.

Sort (diguem-ho així per quedar bé,) sort que el dia 22, cada any cuida de despertar-nos i tornar-nos a la realitat, però dient-nos de baix en baix a nostra orella: ¡¡Potser l'any que vé...!!

MÁRIUS

Disposo de 100,000 duros per a emplear en compres de finques rústiques a Sant Celoni o al seu entorn

JOSEP CREMADES : Sant Celoni

7

Mosaïc Mundial

Qui ha fef xinès?

Els xinesos ens han donat una excel·lent lliçó de política localista.

Xina era un país sotmès a la dominació estrangera, doncs Anglaterra, França, Estats Units, Itàlia, Alemanya, Portugal, Japó, Espanya i altres nacions tenien concessions i privilegis en places del país i en particular dels ports de més importància.

Per aital fet, tot el millor comerç interior havia de dependre quasi en absolut de la voluntat dels estrangers que feien i desfeien a son caprici i com si fossin a casa seva.

I per sortir-se d'aital dominació, acceptaren sense cap vacil·lació l'apoi moral (direcció), i el material (homes i diners) dels *bolxevics*, els quals sols fos per anar contra els demés pobles d'organització oposada a la seva, no reparaven en obstacles.

I durant molt temps, anys inclòs, una guerra civil ha tingut lloc a la Xina. Hi ha hagut bon nombre de morts, anc que suposem que no seran tants com els anunciats per les agències telegràfiques que sempre solen exagerar. Les potències extrangeres han vist perillar els seus privilegis i han tingut de plegar veles i reduir el seu comerç i sa influència. Una *fòbia* declarada s'és extesa en contra de tot foraster...

I el terreny semblava molt ben preparat per a establir el règim comunista almenys en bona part del terreny xinès. El proletariat semblava apoiar les idees moscovites i els homes enviats per ajudar als indígenes anaven cuidant la propaganda amb gran atenció.

Mes de prompte a Cantón i altres llocs començaren a anar també en guerra declarada contra els seus amics fins allavors, matant russos i anulant tot ço rus. En un dia i per mitjà d'execucions col·lectives han mort 4,000 enemics i han cremat consulats, comerços i cases russes.

I ara és possible que els asiàtics de pell groga i parla aglutinant es quedin *amos* absoluts del seu país. El que sembla més natural i lògic, doncs sempre resulta eficaç el sistema del govern del poble per al poble.

I em crec que les nacions deuen anar alerta amb l'escarment rus, doncs deuen pensar que: «qui amb «qui amb canalla es fica...» o «*Cría cuervos...*»

BLANC-BLAU

